

Don Johnston stojí s nehybnou tvárou a kyticou kvetov pred domom ďalšej z bývalých milieniek... Nájde svojho syna?

Zlomené kvety

RUŽOVÝ LIST, BÝVALÉ MILENKY A KREHKÝ FILM...

Jim Jarmusch (*Mŕtvy muž, Noc na Zemi*) pre kdekoho predstavuje synonymum „nezávislého filmu“, a to aj napriek tomu, že jeho filmy sú v posledných rokoch oveľa viac autorské ako skutočne nezávislé. *Zlomené kvety* už nie sú analýzou nudy alebo netradičným žánrovým experimentom a napriek svojej zdánlivej jednoduchosťi neponúkajú uzatvorený príbeh. Lahko meditatívna a existenciálna snímka o únave, osamotenosti a prchavej minulosti však stále zostáva dielom Jima Jarmuscha, v ktorom sú smutné okamihy riedené absurdným humorom a hlavný hrdina dokáže byť ironický nielen k okolitému svetu, ale aj sám voči sebe.

Rovnako ako v predchádzajúcich filmoch Jarmuscha vôbec nezaujima vytváranie štruktúrovaného príbehu. Na začiatku naznačí zápletku o nepodpísanom ružovom liste informujúcom o netušenom dospievajúcom potomkovi. A vďaka nemu sa starnúci donchuan Don Johnston na nátlak svojho etiópskeho priateľa Winstona vydá na cestu za bývalými milenkami, aby objavil autorku listu a najlepšie aj údajného syna... Ružový list je však len zámienkou na typicky jarmuschovský proces cesty a stretávania.

Cesty a stretávania, počas ktorých sa Don aj väčšina ostatných postáv pohybuje pomaly, vôbec nie alebo v dopravnom prostriedku, priestor medzi replikami často vyplní dlhé ticho a hrdina vôbec

najradšej mlčí. Postavy, ktoré toho veľa navykladajú, naopak, pôsobia rušivo a vyššia kadencia slov nezriedka aj svedčí o ich nižšej inteligencii. Don zväčša nemá čo povedať, lebo ani nevie, prečo sa na tú bláznivú cestu vydá... a jeho dávne partnerky sú príliš zaskočené na to, aby boli schopné zmysluplne reagovať.

Väčšina pokusov o výmenu spoločenských fráz sa končí mlčaním a len tí hlupáci sa ho pokúšajú za každú cenu prerušiť. Dialógy sú najmenej spoľahlivými informáciami, ktoré vám *Zlomené kvety* ponúkajú – oveľa výrečnejšie sú brilantne komponované obrazy s etiópskym hudobným sprievodom a dlhé skúmané pohľady do ľudských tvári. Samotný akt cestovania naprieč Spojenými štátmi za dávnymi milenkami a stretávanie sa s nimi napokon ovládne celý film. Rovnako ako hlavný hrdina neustále pociťujete niečo medzi zvedavosťou, nervozitou, skepsou, vzrušením, nostalgiou, trápnosťou a absurditou, ktorá sprevádza Donovu cestu. Existuje zda absurdnejší nápad, ako vpadnúť do života ženám, ktoré ste dvadsať rokov nevideli a sami ste ich opustili? Aké budú? Prečo sa s nimi Don vlastne rozišiel?

Tažko zodpovedateľné otázky z minulosti osobitých žien a ich vzťahu s hrdinom prebija motív s listom, ktorý sa len z času na čas pripomenie, lebo spája jednotlivé časti podobne ako zvláštny hudobný sprievod. Zásadnejšou ako identita matky

sa pre hrdinu nakoniec ukáže vyhládka, že má niekde vlastného syna, ktorý by jeho prázdnemu životu mohol dodať zmysel, a keď má Don na konci filmu pocit, že ho našiel, jeho postava akoby ožila... Rovnako ako vo chvíli stretnutia so štvrtou priateľkou, ktorá ho kedysi opustila za neznámych a emocionálne vypätých podmienok. Konflikt má síce oveľa vypätejší charakter ako v prípade ostatných žien, ibaže odpoveď na otázku okolo ich vzťahu film opäť necháva len na vašu fantáziu. Minulosť je totiž pre Jarmuscha v skutočnosti neuchopiteľná, čo si uvedomuje aj samotný hrdina, ktorý napokon usúdi, že nemá cenu chcieť zmeniť minulosť a trápiť sa pre budúcnosť, lebo najdôležitejšia je sama prítomnosť.

Jim Jarmusch opäť všetkých prekabátil a na rozdiel trebárs od Wima Wendersa, ktorý v nedávnej snímke *Nechod' klopať na dvere* spracúval podobný námet, neprináša posolstvo o moci dlho odkladaných stretnutí, ale rozpráva o samote a únave životom... Don Johnston nie je energický hrdina, ktorý si uvedomí, aký smutný je vlastne jeho život, a rozhodne sa to zmeniť. Dona akoby sa prúd času okolo vôbec nedotýkal a plánované stretnutia majú preňho len prchavý charakter. Katarzia však filmu nechýba, len prichádza neplánovane, ba náhodne... Je zvláštne, že má rovnakú štýlistickú podobu ako u Wendersa – hlavný hrdina je osamotený uprostred americkej malomestskej ulice a kamera okolo neho krúži, akoby dohŕňala stratený čas. Okamih jej nespútaného krúživého pohybu je však oslobodzujúci nielen „pre hrdinu“, ale aj pre tých z vás, ktorí sa v priebehu filmu naladili na jeho veľmi pomalé tempo.

Zlomené kvety sú na to, na čo sme zvyknúť vidieť od Jarmuscha, prekvapujúco tradičné a disciplinované. Motív hľadania samého seba na pozadí pátrania po synovi nie je v posledných rokoch nezvyčajný. „Road-movie“ zostáva „road-movie“ a absurdita nikdy neovládnie plátno do takej miery, aby anarchisticky nabúrila plyutie filmu. Minimalistické herectvo **Billa Murraya** (*Stratené v preklade*) Jarmusch využil natoľko, že herec podal fantastický výkon bez toho, aby musel pohnúť brvou a zmeniť farbu hlasu. Charakter jeho postavy tvoria skôr ľudia a svet okolo neho... Ale vlastne celé *Zlomené kvety* sú ako ich hlavný hrdina. Nenápadné, nezhovorčivé, minimalistické, ale predsa imaginatívne, že ste ochotní dopĺňať chýbajúce časti mozaiky sami a ešte byť za to vďační.

Radomír D. Kokeš

BROKEN FLOWERS

USA/Francúzsko, 2005, 106'

RÉŽIA: Jim Jarmusch
SCÉNÁR: Jim Jarmusch
KAMERA: Frederick Elmes
HRAJÚ: Bill Murray (Don Johnston), Jeffrey Wright (Winston), Sharon Stone (Laura Daniels Miller), Tilda Swinton (Peny), Jessica Lange (Dr. Carmen Markowska), Julie Delpy (Sherry), Heather Simms (Mona), Brea Frazier (Rita), Mark Webber (mladik), Chloe Sevigny

PRVÝ VIKEND USA: 0,8 milióna \$
CELKOVO V KINÁCH USA: 14 miliónov \$
CELOSŤETOVO: 43 miliónov \$

brokenflowersmovie.com
 slovenská premiéra: 2. 2. 2006

ODPORUČAME: Divákovi Jima Jarmuscha, pomalých existenciálnych filmov a posledných snímok Billa Murraya.

VARUJEME: Nečakajte rýchle strihy, veľa žartkov a odsýpavajúci príbeh. *Zlomené kvety* sú krehké, pomalý film.

SHARON STONE

„Ženy zvládnu fingovať orgazmus. Muži aj celý vzťah.“

NÁVRAT MŔTVYCH

Filmová kariéra plesnivých ľudozrútskych hniliakov

KEVIN COSTNER

Obdivovaný a zatracovaný päťdesiatnik sa nevzdá svojich snov

JENNIFER ANISTON

SEXIDOL S NAJKRAJŠÍMI VLASMI POD SLNKOM NEVIE, KTO JE JEJ OTEC!

LEGENDA: LIV ULLMANN

PARTÁCI DO DAŽDA

Najec cool kolegovia a party na srebrom plátne

